

delt op i et lille mindretal og et stort mindretal, som socialministeren kom til at sige, men hvor to tredjedele af organisationerne svarer, at det går dårligere.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at en regering ikke ser det her som en advarsel mod den politik, der føres. Det er jo ikke mennesker, der er partipolitisk interesserede. Det er ikke mennesker, der er medlemmer af hverken Socialdemokratiet, SF, og hvis de er, så er i hvert fald en del af dem også i et parti som Venstre. Jeg forstår ikke, man ikke hører, hvad det er, der bliver sagt, at det er et advarselssignal, der siger, at det ikke går godt nok.

Socialministeren afviser så at tiltræde bestemmelserne i den reviderede socialpagt med den bemærkning, der hedder: Dem opfylder vi allerede. Hvorfor så ikke tiltræde dem, hvorfor så ikke tiltræde den, så vi har nogle måleinstrumenter til at hjælpe os på vej?

Kl. 11.40

Hr. Hans Andersen holdt en tale, som det er svært at kommentere, fordi den var så tæt på socialministerens, at jeg mener, at jeg med mine betragtninger til socialministeren også har svaret hr. Hans Andersen. Derfor synes jeg, det var meget befriende at høre den socialdemokratiske ordfører. Jeg vil godt sige tak for et, synes jeg, både klogt og eftertænksomt indlæg.

Jeg synes, det udtrykker den forståelse, der er hos Socialdemokraterne for det her problem, og som helt mangler hos regeringspartierne, Venstre og Dansk Folkeparti, men også hos støttepartiet De Konservative. Jeg synes, det er ærgerligt, at der simpelt hen ikke er den grundlæggende forståelse for det her problem, at man hele tiden bare forsøger at fjerne diskussionen om problemet.

Hr. Tom Behnke sagde, at det var rart, at SF remsede de ting op, regeringen havde gjort, i beslutningsforslaget. Jamen sådan er vi i SF. Vi vil altid rose. Hver dag, når jeg står op, overvejer jeg, om der er noget at rose regeringen for. De fleste dage synes jeg, det er svært. Men hvis der endelig er en mulighed, så er det klart, så skal den da udnyttes.

Derfor vil vi altid rose de ting, regeringen laver, hvis de er gode. Men vi vil samtidig fastholde, at det afgørende ikke er enkelte trin, der tages, men den samlede bevægelse. Går det fremad, eller går det ikke fremad? Og der, synes jeg, savnede man hr. Tom Behnkes svar på det fundamentale spørgsmål: Hvordan synes hr. Tom Behnke egentlig, det går? Er hr. Tom Behnke

enig i den beskrivelse, der hedder, at når vi når bundlinjen, så står det dårligere til i dag med hensyn til hjemløshed, end det gjorde, da regeringen startede? Det tror jeg ikke en af dem, der arbejder ude i felten, er i tvivl om.

Jeg skal så også ud over at takke Socialdemokraterne sige tak til hr. Martin Lidegaard, som nævnte, at der var enkelte elementer i forslaget, man godt ville kigge på – det er jo helt fair – men dog anerkendte det grundlæggende, at der er et stigende problem, og at man gerne vil gå videre med forslaget.

Også mange tak til fru Line Barfod fra Enhedslisten, som også pegede på det, som alle, der kigger ud af vinduerne, siger, nemlig at der er et stigende problem. Jeg synes ligesom fru Line Barfod, at det er underligt, at man ikke er glad for, at der er nogle selvgrøende initiativer. Men jeg tror kun, det kan forstås psykologisk sådan, at regeringen har en voldsom trang til at styre.

Jeg tror, at man skal helt tilbage til systemer før murens fald for at finde en regering, der i samme omfang vil kontrollere hver eneste detalje. Egentlig kunne man tro, at man til mennesker, der som på Christiania og andre steder, selv løser nogle af problemerne med »skæve« boliger, sagde: Fint, her er opfindsomme, påhittomme folk, der løser noget af det, som vi har problemer med som offentlige myndigheder at få løst.

Svaret er i stedet for, at nu skal det friseres, nu skal det ligne alle andre områder, og det betyder indsnævring af de rummeligheder, der er. Det synes jeg er helt underligt, men jeg tror kun, det kan forstås ved at læse noget om styringssyndromer og nødvendigheden af at styre enhver detalje.

Ellers tak for bemærkningerne, også tak for de der helt grundlæggende bemærkninger. Jeg synes, at det, der sætter hele den her diskussion i relief, jo er, at vi er et stadig rigere samfund. Vi er et samfund, hvor hovedparten af os oplever en stigende rigdom år for år, stigende muligheder for forbrug, stigende muligheder for at rejse osv. osv. Og så har vi samtidig det problem, at i bunden af vores samfund stiger problemerne.

Det synes jeg der er brug for at diskutere ofte, og derfor til de to regeringspartier, Dansk Folkeparti og Venstre, der karakteriserede det her som et overflødigt forslag: Nej. Jeg vil godt sige, at så længe vi oplever, at hjemløsheden stiger, vil vi hver gang protestere, når regeringspartierne og